

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון חג השבועות [במדבר] ה' אֶלְפִים תִּשְׁעִיב תָּהָא שְׁנַת ע"ב בגימטריא חֶסֶד. [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

הקשר בין שבת למתן תורה.

דְּטַבִּילָה וְשַׁבַּת שְׁיָכוּת לְמִסְפָּר שֶׁבַע, וּמִמִּילָא הוּא בְּאוֹתָהּ בְּחִינָה.

מוֹבָא בְּמַג"א (שם בשם הזוהר) שֶׁהַשְּׁבַע שְׁבוּעוֹת מִיְצִיאַת מִצְרַיִם וְעַד מִתֵּן תּוֹרָה הֵיוּ בְּבַחֲיַנַּת ז' נְקִיִּים עֲבוּר

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְטַהֲרֵם לְקִרְאָת מִתֵּן תּוֹרָה. נִרְאָה לְבָאָר עַל פִּי הַזֹּהַר (ויחי רטו.) **בְּיוֹם חֲתַנְתּוֹ זֶה מִתֵּן תּוֹרָה.** וְכֵן **סִינֵי**

בְּגִימְטְרִיא **עוֹנָה.** לְכֵן הֵיוּ צְרִיכִים לְהִתְקַשֵּׁר עִם מִסְפָּר שֶׁבַע קֳדָם מִתֵּן תּוֹרָה, בְּבַחֲיַנַּת שֶׁבַע יָמִים שֶׁהָאִשָּׁה סוֹפְרַת

לְטַהֲרֶתָּה. וְכֵן יוֹם מִתֵּן תּוֹרָה הִיא **בְּשַׁבַּת**, כְּמוֹבָא בְּרַש"י (שבת פז. ד"ה קשיא.) וְכֵן הַמְלָחָה שְׁבוּעוֹת מִתְחִילָה וְנִגְמָרַת

בְּאוֹתִיּוֹת שַׁבַּת. וְשַׁבַּת ר"ת שְׁשֵׁי בְּסִינֵי תּוֹרָה. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְרֵי יְצִירָה' (פ"ה) שֶׁחֲדָשׁ סִינֵי הוּא בְּבַחֲיַנַּת אוֹת ז'.

וְכֵן מוֹבָא בְּפִרְקֵי דְר"א' (יט) שֶׁבַע מִדְּבָרוֹת בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְכַלֵּם לֹא בָּחַר אֶלָּא הוּא סִינֵי לְתַן בּוֹ אֶת

הַתּוֹרָה. רוֹאִים שֶׁהוּא סִינֵי שֶׁיֵּךְ לְמִדְבַּר הַשְּׁבִיעִי. וְכֵן מִצִּינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ילקוט תהילים תשצה) **"וּמְרָאָה כְּבוֹד ה' כְּאֵשׁ**

אֶכְלֶת", אָמַר רַבִּי אֲבָא בַר כְּהֵנָא שֶׁבַע מַחֲיָצוֹת שֶׁל אֵשׁ הֵיוּ נוֹצְצוֹת זו בְּזוֹ וְהֵיוּ יִשְׂרָאֵל רוֹאִין. וְכֵן מִצִּינּוּ

שֶׁהָאֵשׁ בְּמִתֵּן תּוֹרָה נִקְרְאָת בְּשֵׁם כְּבָשׂוֹן, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שמות יט, יח) **"וַיַּעַל עֲשָׂנוּ כְּעֵשֶׂן הַכְּבָשׂוֹן"**. וְכַבֵּשׂוֹן בְּגִימְטְרִיא

שֶׁבַע. וְהוּא מְלִשׁוֹן **"וְכַבֵּשׂוֹת"** הַמְסַמֵּל אֶת הַזְּוִיג. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בראשית א, כח) **"פָּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ**

וְכַבֵּשׂוּהָ". וְכֵן מוֹבָא בְּרַבְנּוּ בְּחִינַי (דברים כד, ה) שֶׁהַקַּב"ה הִיא עִם יִשְׂרָאֵל בְּסִינֵי שְׁנָה אַחַת בְּבַחֲיַנַּת **"נְקִי יְהִיָה לְבֵיתוֹ**

שְׁנָה אַחַת". וְכֵן מִצִּינּוּ בְּרַש"י (שמות יט, כ) מְלַמֵּד שֶׁהַרְפִּין שְׁמַיִם הַעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים וְהַצִּיעוּן עַל גְּבִי הַהָר כְּמַצַּע

עַל הַמָּטָה וַיִּרְדּוּ כְּפֶסַח הַכְּבוֹד עֲלֵיו, וְרוֹאִים שֶׁהוּא סִינֵי הִיא בְּחִינַת מָטָה, וְהַשְּׁמַיִם הֵיוּ בְּחִינַת מַצַּע.

מִצִּינּוּ בְּזֹהַר (בראשית ל) שֶׁהָאֵשׁ בְּמִתֵּן תּוֹרָה סְמָלָה אֶת

מִצִּינּוּ בְּגִמְטְרִיא (סנהדרין לח:) שֶׁבְּשַׁעַה שְׁבִיעִית שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְבְרִיאַת הָעוֹלָם נִזְדוּגוּ אָדָם הַרְאִשׁוֹן וְחִוָּה.

וְכֵן הַקַּב"ה קָשַׁט אֶת חִוָּה לְזוּיג בְּשֶׁבַע יָמִים קְשׁוּטִים. וְכֵן מִצִּינּוּ בְּזֹהַר (תזריע מד:) שֶׁאָדָם וְחִוָּה עָלוּ לְמָטָה שְׁנַיִם

וַיִּרְדּוּ **שֶׁבַע**. שֶׁנּוֹלְדוּ קִיָּין וְתַאֲמָתוֹ, וְהִבֵּל וְשִׁתִּי תַאֲמוֹת. וְה' בְּרַךְ אוֹתָם בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת. וְכֵן מִצִּינּוּ בְּמִשְׁנָה (כתובות

נט:) שֶׁיֵּשׁ **שֶׁבַע** מְלַאכּוֹת שֶׁהָאִשָּׁה חַיְבַת לַעֲשׂוֹת לְבַעֲלָהּ, וְרוֹאִים שֶׁהַקְּשֵׁר בֵּין אִשָּׁה לְבַעֲלָהּ הוּא דֶרֶךְ מִסְפָּר שֶׁבַע.

וְכֵן מוֹבָא בְּלִקוּטֵי מַהֲרִ"ח' הַמְנַהֵג שֶׁהַפְּלָה תְּסוּבֵב אֶת הַחֲתָן תַּחַת הַחֲפָה **שֶׁבַע פְּעָמִים**. וְכֵן מִצִּינּוּ בְּגִמְטְרִיא (מגילה

יז) שֶׁיַּעֲקֹב הִגִּיעַ לְלָבָן בְּגִיל **שֶׁבַע יָמִים** וְשֶׁבַע יָמִים בְּשֶׁבִיל לָאָה. דְּזוּיג שֶׁיֵּךְ לְמִסְפָּר שֶׁבַע. וְכֵן מוֹבָא בְּפִרְקֵי דְר"א' (לו) **לְשֶׁבַע**

שְׁנַיִם נוֹלְדוּ לְיַעֲקֹב אַחַד עֶשֶׂר שְׁבִטִים וּבַת אַחַת. וְכֵן מוֹבָא בְּרַש"י (בראשית לה, יז) **עִם כָּל שְׁבִט נוֹלְדָה תַאֲוָמָה**

וְעִם בְּנֵימִין נוֹלְדָה תַאֲוָמָה יְתִירָה. יוֹצֵא שֶׁהִיוּ לְיַעֲקֹב י"ד בָּנוֹת, **פְּעָמִים שֶׁבַע**. י"ב תַאֲוָמוֹת שֶׁנּוֹלְדוּ עִם

הַשְּׁבִטִים, וְתַאֲוָמָה יְתִירָה שֶׁל בְּנֵימִין, וְדִינָה. וְכֵן **שֶׁבַע** מְרַמֵּז בְּכַתּוּב (שם ב, כג) **"עֵצִים מַעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי"** בְּדִלּוּג

הַפּוֹךְ שֶׁל ה' אוֹתִיּוֹת.

נִרְאָה דְּלִכּוֹן קֳדָם הָעוֹנָה סוֹפְרַת הָאִשָּׁה **שֶׁבַע יָמִים** לְטַהֲרֶתָּה דְּבַזָּה הִיא מִתְקַשֶּׁרֶת עִם מִסְפָּר שֶׁבַע

דְּקִדְשָׁה לְקִרְאָת הָעוֹנָה שְׁנַעֲשִׂית דֶּרֶךְ מִסְפָּר שֶׁבַע. וְכֵן מוֹבָא בְּסִפְרֵי 'בֵּן אִישׁ חִי' (שנה שניה פ' וירא אות כג)

בְּשֵׁם הַזֹּהַר, שֶׁבְּלִיל טַבִּילָה שׁוֹרָה עַל הָאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ אוֹר שֶׁל שַׁבַּת מִסְפָּר שֶׁבַע. וְכֵן מִצִּינּוּ שֶׁהַמְשָׁנָה (שבת

נז) מְכַלִּילָה אֶת דִּינֵי שַׁבַּת וְדִינֵי טַבִּילָה יַחַד, וְהַגְּמָרָא שֶׁם שׁוֹאֲלֶת טַבִּילָה **מֵאֵן דְּכַר שְׁמִיָּה**, הֵינִי מִי דְּבַר

עַל טַבִּילָה וּמָה הַקְּשֵׁר בֵּין זֶה לְשַׁבַּת, וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ

דְּשָׁרְשׁ הַמֶּלֶה עֲנֵן הוּא מְלִשׁוֹן עוֹנָה דְהֶעֱנָן הוּא בְּחִינַת יְסוּד
הַמְּזוּג.

וְכֵן מוּבָא בְּתִשְׁבִּי"ץ (אות תס"ה) שֶׁהַשְּׁבַע קוֹלוֹת שֶׁהָיוּ בְּמִתְּנָה
תּוֹרָה הָיוּ בְּבְחִינַת שְׁבַע בְּרָכוֹת שֶׁל נְשׂוּאֵינָן. וְכֵן מוּבָא
שֵׁם שֶׁהַלְפִידִים בְּמִתְּנָה תּוֹרָה הָיוּ בְּבְחִינַת הַנְּרוֹת שֶׁמְדַלִּיקִים
בְּזִמְנֵי הַחֹפֶה. וְכֵן רוֹאִים בְּסִדּוֹר הַרְשִׁ"שׁ שֶׁשְׁבַח הַשְּׁבוּעוֹת יֵשׁ
אֶת הַזְּוִיג בְּדִרְגַת הַפֶּתֶר בְּבְחִינַת הַגְּבוּהָה בְּיוֹתֵר מִכָּל הַשָּׁנָה.
וְכֵן מוּבָא בְּהַקְדַּמַת הַבֵּית אֶפְרַיִם עַל 'אֲבֹן הָעֶזְרָה', שֶׁכְּפִיט
הָהָר כְּגִיגִית בְּמִתְּנָה תּוֹרָה הִיטָה בְּבְחִינַת חֹפֶה, וְהַלְחוֹת הָיוּ
בְּבְחִינַת כְּסָף קְדוּשִׁין. וְכֵן הַפְּתוּב הַמְּדַבֵּר עַל מִתְּנָה תּוֹרָה
(דְּבָרִים ה', ד) "פְּנִיִם בְּפְנִיִם דְּבַר הוֹי"ה עִמָּכֶם" בְּגִימְטְרִיָּא

עֲטַרְתַּת הַיְסוּד.

מְצִינּוּ בְּזֵהָר (יתרו פד.) שֶׁבְּזִמְנֵי מִתְּנָה תּוֹרָה כָּל הַהָרִים הָיוּ
עוֹלָיִם וְיִוֻרְדִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תהילים קיד, ו) "הַהָרִים
תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים", נִרְאֶה דְהִיָּה כָּאֵן רִמְזָה עַל הָאֲתַעְרוּתָא
דְּלִתְתָא, וְאֲתַעְרוּתָא דְלַעֲיָלָא שֶׁל מִתְּנָה תּוֹרָה, דְהֵרָה מְסַמֵּל אֶת
הַיְסוּד כְּמוּבָא בְּזֵהָר (הַשְּׁמֹטוֹת רנ"ג). וְכֵן נִרְאֶה לְבָאָר הַכְּתוּב
שֶׁנֶּאֱמַר בְּמִתְּנָה תּוֹרָה (שְׁמוֹת יט, כג) "הַגְּבֹל אֶת הָהָר
וְקַדְשֵׁתוֹ", שָׂאֵם מְגִבִּילִים אֶת הָהָר הַיֵּינוּ אֶת הַשְּׁפָעַת
הַיְסוּד, זֹכִיכִים לְ"וְקַדְשֵׁתוֹ", דְּזֵה סוּד הַקְּדוּשָׁה שֶׁהַתְּגַלְתָּהּ
בְּמִתְּנָה תּוֹרָה. וְכֵן שֶׁמְעִיטִי מֵהַר"ג ר' אֶהְרֹן יִשְׁעִי בְּלוֹי
שְׁלִיט"א שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הַסְּמוּכוֹת לְאוֹתִיּוֹת הַר הֵן **קוּדְשׁ**, ד' ו' ו'
סְמוּכוֹת לָהּ, ק' וּש' סְמוּכוֹת לָר', וְכֵן עִם יִשְׂרָאֵל הַגְּבִילוּ אֶת
הָהָר שְׁלֵהֶם ג' יָמִים קוּדְשׁ מִתְּנָה תּוֹרָה וּפְרָשׁוּ מִנְּשׂוֹתֵיהֶם,
וּבְזִכְרוֹת זֶה זָכוּ לְהַשְּׁפָעַת הָהָר הַרוּחָנִי שֶׁהַשְּׁפִיעַ לָהֶם אֶת
הַתּוֹרָה.

וּבְיִתְרָה בְּאוֹר נִרְאֶה לְבָאָר מְדוּעַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּחִינַת
חֶתֶן בְּיַחַס לְתוֹרָה שֶׁהִיא בְּבְחִינַת כְּלָה. דְּבָאָרְנוּ
בְּמֵאֲמַר 'הַקֶּץ מִתְּגַלֵּה בְּקִרְקַע' שֶׁהָאוֹר אֵין סוּף שֶׁמְסַתֵּת
בְּתוֹךְ הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי הוּא מֵהָאוֹרוֹת הַכִּי גְבוּהִים
בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת, מִבְּחִינַת אוֹרוֹת אָדָם קְדָמוֹן, שֶׁהֵם
הַרְבֵּה לְמַעַל מֵאוֹרוֹת הַתּוֹרָה שֶׁשִׁיכִים לְבְחִינַת יְסוּד אָבָא,
וְהַתּוֹרָה מְגַלֵּה לְאָדָם אֵיךְ לְקַדֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי
וּלְהַתְּחַבֵּר לְאוֹרוֹת אֱלוֹ הַטְּמוּנִים בְּגִשְׁמִי, שָׂאֵין אֶפְשָׁרוֹת
לְהַתְּקַשֵּׁר אֶתְּם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים. וְלֵאחֶר
שֶׁמִּתְּחַבְּרִים עִם אוֹרוֹת אֱלוֹ, הַתּוֹרָה גַּם מְקַבֵּלָת, כְּבִיכּוֹל,

בְּחִינַת הַזְּכָר, וְהַעֲשֵׂן סָמַל אֶת בְּחִינַת הַנְּקֵבָה, שֶׁמְעַלָּה מִיָּד
נוֹקְבִין בְּאֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא, וְהָאֵשׁ וְהַעֲשֵׂן הַתְּאֲחָדוּ יַחַד
לְסַמֵּל אֶת הַזְּוִיג. וְכֵן **רַעַשׁ** הַמְּסַמֵּל אֶת הָאֲתַעְרוּתָא
דְּלִתְתָא, שֶׁמְעוֹרָר אֶת הַשְּׁעָר לְהַשְּׁפִיעַ אֶת הַשְּׁפָע
בְּאֲתַעְרוּתָא דְלַעֲיָלָא. כְּמוּבָא בְּלִק"ת (שְׁלַח מז.), מִרְמָז בְּכְתוּב
(שְׁמוֹת כ, טו) "וְאֵת הָהָר עֲשֵׂן" בְּחַבּוּר שְׁתֵּי מַלִּים. וְכֵן **עוֹנֵה**
מְרַמְזָת בְּכְתוּב (דְּבָרִים ה, יט) "דְּבַר הוֹי"ה אֵל כָּל קַהֲלָכֶם בְּהָר
מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעֵנָן וְהַעֲרַפֵּל" בְּדִלּוּג הַפּוּךְ שֶׁל שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת.

כְּתוּב (שְׁם יט, יז) "וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לְקִרְיַת
הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה". וּמְבָאָר רְשִׁ"י מְגִיד
שֶׁהַשְּׁכִינָה יֹצֵא לְקִרְיַתְּם כְּחֶתֶן הַיּוֹצֵא לְקִרְיַת כְּלָה.
לְכַאוּרָה קִשָּׁה דְכָאֵן רוֹאִים שֶׁהַשְּׁפָעַת הַתּוֹרָה בְּסִינֵי הִיטָה
בְּחִינַת חֶתֶן לְכָלָה, וּבְרְשִׁ"י (שְׁם לא, יח) מְשַׁמַּע שֶׁהַשְּׁפָעַת
הַתּוֹרָה הִיטָה בְּבְחִינַת כְּלָה לְחֶתֶן. "כְּכֹלְתוֹ", שֶׁנִּמְסָרָה לוֹ
תּוֹרָה בְּמִתְּנָה כְּכָלָה לְחֶתֶן. נִרְאֶה לְיִשָּׁב דְשֵׁם מְדַבֵּר עַל
כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל בְּיַחַס לְקַב"ה נוֹתֵן הַתּוֹרָה, וּבְיַחַס לְקַב"ה
כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל הִיא כְּלָה וְהַקַּב"ה הַחֶתֶן, וְכָאֵן רְשִׁ"י מְדַבֵּר
בְּיַחַס לְתוֹרָה. וּבְיַחַס לְתוֹרָה כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל הִיא הַחֶתֶן
שֶׁמְשַׁפִּיעַ לְתוֹרָה, דְּשָׁרְשׁ נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הוּא לְמַעַלָּה
מֵהַתּוֹרָה. וְהַתּוֹרָה הִיא בְּבְחִינַת כְּלָה שֶׁמְשַׁתְּוֻקְקֶת שְׁבָנֵי
יִשְׂרָאֵל יַעֲסֻקוּ בָּהּ.

וְכֵן מוּבָא בְּמַהֲרַשִׁ"א (פְּסַחִים מ: ד"ה כְּאֵילוֹ) שֶׁהַתּוֹרָה נִקְרָאת
מֵאֲרֻסָּה קוּדְשׁ שְׁלוֹמֵדִים אוֹתָהּ, וְלֵאחֶר שְׁלוֹמֵדִים אוֹתָהּ
כְּבִיכּוֹל נוֹשָׂאִים אוֹתָהּ לְאִשָּׁה. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (סְנַהֲדָרִין כו):
לְמָה נִקְרָא שְׁמָה [שֶׁל הַתּוֹרָה] תּוֹשִׁיָה, מְפָנִי שֶׁהִיא
מִתְּשֵׁת כַּחוֹ שֶׁל אָדָם, דְּבַר אַחֵר תּוֹשִׁיָה שְׁנִתְּנָה
בְּחֻשָּׁאֵי. וְכֵן זְוִיג מִתִּישׁ כַּחוֹ שֶׁל אָדָם וְנִעְשָׂה בְּחֻשָּׁאֵי. וְכֵן
מְצִינּוּ בְּזֵהָר (תְּרוּמָה קמ"ה) שֶׁמְשָׂה הָיָה כְּבִיכּוֹל בְּעֵלָה שֶׁל
הַשְּׁכִינָה וְהַזְּדוּג עִמָּה. וְכֵן הַכְּתוּב (שְׁמוֹת יט, כ) "וַיִּרְדַּ הַיְוָי"ה עַל
הַר סִינֵי אֵל רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא הוֹי"ה לְמֹשֶׁה" ר"ת **אֲרוּסָ"ה**.
דְּכְתוּב זֶה מְדַבֵּר עַל קוּדְשׁ שֶׁעֲלָה מִשָּׁה לְהָר סִינֵי. מֵאִידֶךָ
עוֹנֵה מְרַמְזָת בְּכְתוּב הַמְּדַבֵּר עַל הַמְּצַב שֶׁמְשָׂה כָּבַר בְּתוֹךְ
הָהָר, (שְׁמוֹת כד, יח) "וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֵנָן וַיַּעַל אֵל הָהָר"
בְּדִלּוּג הַפּוּךְ שֶׁל שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת. וְרוֹאִים שֶׁעוֹנֵה מְרַמְזָת
בְּמַלְּאָה עֲנֵן הַמְּסַמֵּל אֶת הַיְסוּד. שֶׁמְקַבֵּל אֶת הָאֲדִים הָעוֹלָיִם
מִלְּמַטָּה, וּמְשַׁפִּיעַ אֶת הַגִּשְׁם מִלְּמַעַלָּה לְמַטָּה. וְכֵן נִרְאֶה

עליה. כפי שאמרנו שאורות אלו הם למעלה מהתורה. ובכח אורות אלו אפשר לחדש ולהוסיף בתורה באופן שמשפיעים לתורה פחתן לפלה.

מצינו בגמרא (מכות כד.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום, דעשרת הדברות נאמרו בשם **אלהים** המסמל את מדת הגבורה כמו שכתוב (שמות כ, א) **"וידבר אלהים את כל הדברים האלה"**, ומבאר לדברינו שהשפעת הזיווג היא בחמימות דרך הגבורה. וכן הר סיני נקרא **חורב** גימטריא **גבורה**. וכן בארנו במאמרי חנכה שחג השבועות הוא בבחינת גבורה, ולכן מובא ב'טור' (אר"ח ס' תיז) שחג השבועות הוא כנגד יצחק, ולכן ערים כל הלילה ביום זה, דלילה הוא בחינת גבורה, ולכן ביום זה נתנה התורה דרך מדת הגבורה, ולכן קוראים מגלת רות ביום זה דמגלת רות מדברת על ההשפעה למלכות מהגבורות. ולכן דוד המלך ששרשו ממדת הגבורה, נולד ביום זה. וכן מצינו בזהר חדש (רות קד:) שמגלת רות היא בסוד תורה שבכתב ותורה שבעל פה שמתחברים בבחינת זיווג זכר ונקבה. ולכן קורין אותה בחג השבועות דבמתן תורה שנתנו ב' תורות אלו היה זיווג באותה בחינה. וכן הכתוב המדבר על מתן תורה (שמות יט, יח) **"אשר ירד עליו הוי"ה" ס"ת דוה"ר** גימטריא **גבורה** ומרמז על השפעת הגבורה מהיסוד למלכות.

מצינו בזהר (יתרו פד.) שמקשה מהכתוב (דברים לג, ב) "מימינו אש דת למו" שרואים שהתורה נתנה מצד הימין ולא מצד הגבורה. ומישב שהתורה נתנה בגבורה ואחר כך נכללה בימין. ונראה לי שבשם הכתוב מרמז "מימינו אש" דהאש שהיא בבחינת גבורה היא יצאה מהימין והשפיעה את הימין של התורה למטה, דסוד הזיווג הוא דרך הגבורה וגם החסדים יורדים דרך הגבורה. ומרמז במדרש (שיה"ר א יג) **רבי שמעון בן יוחאי אומר מלמד שהיה הדבור יוצא מימינו של הקב"ה לשמאלן של ישראל. רואים שהשפעת הימין היתה דרך השמאל. וכן נראה שמרמזים ענין זה בכתיבת ספר תורה, כשכותבים את התבות מימין לשמאל, מרמזים שהשפעת התורה באה מהימין. וכשכותבים את האותיות כותבים כל אות משמאל לימין, לרמז שהגבורה מוציאה את החסד של התורה**

ומשפיעה אותו בפועל. וכן הכתוב (שמות כד, יז) **"כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל" ר"ת לה"ב** המסמל את הסכין והאש של מדת הגבורה.

מובא בספר ה'ערוך' (ערוך משנה) שהמשנה נקראת בשם משנה מלשון שניה, כיון שהיא שניה לתורה שבכתב. נראה דיש כאן רמז על התורה שבעל פה שהיא בסוד מלכות שיש לה חלק שני שנסאר ביסוד ואינו מתגלה. דסודות התורה גנוזים בתורה שבכתב שהיא בחינת זעיר אנפין. וכמו בכל השפעה שהזעיר אנפין משפיע רק חצי למלכות כך גם בתורה, יש סודות שגנוזים ביסוד ואינם מתגלים. וכן נראה לבאר הכתוב (דברים יז, יח) **"וכתב לו את משנה התורה", דמלך המסמל את המלכות צריך לרמז שיש בתורה **משנה** המרמזת על שני חלקים, אחד כנגד תורה שבכתב שאינו מתגלה, ואחד כנגד תורה שבעל פה שמתגלה.**

מובא ב'שער מאמרי רז"ל' להאריז"ל (מ) שרות היא גם בחינת רחל וגם בחינת לאה, לכן פתוב עליה "יתן ה' את האשה הנבאה אל ביתך כרחל וכלאה". בארנו במאמר 'השלחן פה' שרות מרמזת על התורה שנגלמד לעתיד לבא מהמשיח שיוצא ממנה, ולכן קורין מגלת רות בחג השבועות לרמז שמשותקים לקבלת התורה האמתית דרך המשיח שבא מרות. ומבאר לדברינו דלעתיד לבא כשרחל ולאה יהיו פרוץ אחד כמו רות, נזכה לסודות התורה מהיסוד שבו סוד, וטמון בו החצי העליון של התורה. וכן מצינו בזהר (ויחי רטו:) שהכתוב **"קול התור נשמע בארצנו"** מרמז על קול התורה. ומצינו בזהר (תיקונים עה:) שרות היא בחינת תורה והיא בחינת **"קול התור"** המזכר בכתוב. וכן מצינו בזהר חדש (רות צו:) ששמה של רות קדם שהתגברה היה **גילית**, וגילית מרמזת על גלוי סודות התורה לעתיד לבא, וכן מצינו בתרגום על הכתוב (שם ג, ז) **"ותבא בלסט ועלת רות ברז"**. וכן נראה דישכר המרמז בשמו על שכר התורה לעתיד לבא, בא לעולם דרך רחל ולאה יחד, כשלאה שכרה את משכב יעקב מרחל, ויעקב רהר אותו היום כרחל ובערב בא על לאה. לרמז על שכר התורה לעתיד לבא שביא דרך חבור רחל ולאה.

הוספות למאמר קץ הגאולה בשנת תשע"ב

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שיש רמז במשנה (ברכות א, ב) מאימתי קורין את שמע בשחרית. רבי יהושע אומר, עד שלש שעות שכן דרך בני מלכים לעמוד בשלש שעות. רבי יהושע מרמז בשמו על הישועה והגאולה, ואומר שחיבים לקרא קריאת שמע שמסמלת את הגאולה, שכלם יקבלו על מלכות שמים, עד ג' שעות, אותיות תשע"ג. וממשיך שכן דרך בני מלכים לעמוד בשלש שעות. היינו שאז המלכות צריכה כבר לקום.

מובא ברש"י (בראשית כה, כג) כשזה קם זה נופל וכו', לא נתמלאה צור אלא מחרבנה של ירושלים. ולפי זה נראה לבאר שהקריסה הכלכלית הגדולה של אמות העולם שבעקבותיה תבא התקומה הגדולה של הגאולה, תתחיל דוקא מקלפת ינו, שהיא הקלפה שמלבישה על היסוד דקדשה שמטפיע לציון, [צ' יון] ולפני שמתגלים החסדים של הגאולה ביסוד דקדשה להטפיע לציון, הקב"ה יפיל את ינו, שהיא ציון דקלפה, ואז ציון דקדשה תוכל לעלות. וכן כתוב (זכריה ט, יג) "כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפריים ועוררתי בנין ציון על בנין ינו ושמתיך פחרב גבור", ורואים שציון ינו זה לעמת זה. וממשיך הכתוב לאחר שציון ינצח את ינו, "וה' עליהם יראה ויצא כפרק חצו" ומבאר הלק"ת להאריז"ל (שופטים ע' רפט) "וַיֵּצֵא כַּבְרֶק חָצוּ" שהוא טפת הזרע היורה פחץ. וכן מובא בגר"א על הכתוב (דברים לב, לה) "לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם". שהנקמה והגאולה יבאו לאחר נפילתם הכלכלית של האמות, לכן כתוב "לעת תמוט רגלם" המרמז על מומן שמעמיד על הרגלים. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שק"ם ר"ת קץ משית. וזה הסוד שהבאנו כשזה נופל זה קם. והסוד של חבור יוסף לדוד, "קמה אלמתי". וכן קם תשע"ב בגימטריא בראשית. שבזמן הגאולה תתחיל הבריאה מחדש, ותגיע לתכליתה. וכן פודה וגואל תשע"ב בגימטריא בראשית.

כתוב (איוב יג, כז) "ותשם בסד רגלי ותשמור כל ארחותי על שרשי רגלי תתחקה". ומבאר הרלב"ג "בסד", הוא כלי מקלי המאסר שאוסרין בו רגלי הנאסר בדרך שלא יוכל ללכת אנה ואנה. רואים שהכלי שבו קושרים תחתית הרגל בבית האסורים נקרא סד. וכן בעקבתא דמשיחא שהעקב של המשיח נמצא במאסר, ולא נותנים לו לבא, העקב נמצא "בסד", היינו ס"ד שנים. וכן מובא ברמ"ע מפאנו (יונת אלם' צא) גורע משם ס"ה ונעשה ס"ד מלשון "ותשם בסד רגלי". רואים שבחינת ס"ד מרמזת על שכינתא בגלותא שאבדה את מספר ס"ה שהוא שם אדני. וירדה לבחינת ס"ד של הכתוב "ותשם בסד". ואחרי הס"ד שנים נזפה שוב להתקשר עם השכינה שנרמזת בשם אדני. וכן משמע מהגר"א בתקונים (תיקון כ"ב) שהגאולה תתחיל בשם אדני. היינו דרך מדת הדין שנרמזת בשם אדני.

וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יוסף חיים זכאי שליט"א משיבת המקבלים 'נחלת יצחק' ששמע ג' פעמים מהרה"ג ר' יצחק כדורי זצ"ל שמשיח יבא בחדש אב תשע"ב. דברים מעין אלו שמעתי גם מיהודי ששמע מהרה"ג ר' יהודה מועלם זצ"ל ששמע מהרב כדורי זצ"ל. וכן אב התשע"ב אותיות תשעה באב, שבו נולד מלך המשיח. וכן ט' באב בגימטריא דוד. והוסיף הרה"ג ר' מאיר רייך שליט"א שבשנת תשע"ב תשעה באב יחול בשבת. ומצינו בירושלמי (מגילה ה:) ר' אבא בר זבדא בשם ר' חנינה בקש רבי לעקר תשעה באב שחל להיות בשבת ולא הניחו לו, אמר הואיל ונדחה ידחה. ומובא בספר 'עבודת ישראל' (מסעי) והנה הצדיק איש אלהים מוה' יעקב יצחק אמר פרוש הגמרא בקש רבי לעקר תשעה באב שחל בשבת, ואמר הואיל ואידיחי ידחי. פרוש שרצה לעקר צרת תשעה באב כלל ועקר ולגלות הקץ על ידי שחל בשבת יום הקדוש, והואיל ואידיחי ידחי לגמרי. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שגאולה התשע"ב בגימטריא ראש

חודש אב. וכן ישראל בחודש אב התשע"ב בגימטריא הכתוב "בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך". וכן חודש אב התשע"ב בגימטריא תשובה שלימה.

והוסיף הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א שכשם שהבאנו לעיל שיצקוב מלא וא"ו יו"ד עין קוף ויו בית בגימטריא תשע"א, כן יצחק במלוי האותיות יו"ד צד"י ח"ת קו"ף בגימטריא תשכ"ח, שהוא השלב שלפני תשע"ב, כמו שיצחק בא לפני יעקב, וכפי שבארנו לעיל שגם יצחק קשור לגאלה. וכן תשכ"ח בגימטריא "מרחפת" שעל זה נאמר ברש"י (בראשית א, ב) "ורוח אלהים מרחפת על פני המים" זה רוחו של מלך המשיח. היינו שהגאלה מרחפת ולא התחילה בפעל. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שהמשך הכתוב "על פני המים" מרמז על ה-45 שנה שצריך להוסיף, והאותיות י"ם ר"ת יתגלה משיח. והוסיף הרה"ג ר' אהרון ליברמן שליט"א שתשכ"ח הן ער"ב שנים מסוף הששת אלפים שנה להתחלה, ולכן השנה הזאת קשורה לתשע"ב שהיא ער"ב שנים מהבקר של האלף הששי שחל בשנת ת"ק, והיא בסוד ערב כדלעיל.

כתוב (תהילים מו) "למנצח לבני קרח על עלמות שיר: אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים: יהמו יחמרו מימיו ירעשו הרים בגאותו סלה: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משפני עליון: אלהים בקרבה בל תמוט יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ: ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה". ומפרש ה'מצודת דוד" בהמיר ארץ כשתחלף הארץ מהשקט לרעד, וכאשר ינועו ההרים ליפול בעמק הים, והוא משל על מפלת גוג. "יהמו", מי הים יהמו ברב גליו ויגרשו רפש וטיט, וההרים ירעשו לעולם בגאות ה', ומפל זה לא נירא. "נהר פלגיו", פלגי הנהר היוצא מבית המקדש כמו שכתוב "והנה מים יוצאים", המים ההם ישמחו יושבי עיר אלהים שהוא מקום קדוש אשר שם משפני עליון. "אלהים בקרבה" ה' ישכן בקרב ירושלים, לכן לא תמוט. "לכו" אתה גוג וחברך אשר אתך, לכו וראו מפעלות ה' אשר יעשה שממה בארץ. רואים שמפלת גוג תהיה "לפנות בקר" על ידי צונאמי ורעידות אדמה וכו'. וה' ישכן בקרב ירושלים להצילה בזכות פלגי הנהר היוצא מבית המקדש שהוא הנהר של החכמה שיצא לעתיד לבא מבית המקדש, ומרמז על פנימיות התורה כדוע. ומכאן ראיה לדברי הזהר שפנימיות התורה תגן על עם ישראל בזמן הגאלה שתבא ברחמים. וכן "פלגיו ישמחו עיר" בגימטריא תשע"ג. וכן הכתוב (תהילים קיט, יח) "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך" בגימטריא תשע"ג. והוסיף הרמ"ז שליט"א שאירן מרמזת בפרק הזה "על כן לא נירא בהמיר ארץ" אותיות איר"ן. וכן הכתוב (ירמיהו מו, כז) "ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרחוק ואת זרעך מארץ שבנים ושב יעקב ושקט ושאנו ואין מחריד" בגימטריא אירא"ן. וכן שנת תשע"ג מרמזת ב' פעמים בכתוב (תהילים יח, ח) "ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו". ותשע"ב נוטריקון תורה שבעל פה, המסמלת את גלוי פנימיות התורה מהמלכות. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שתשע"ב נוטריקון שתהיו עמלים בתורה.

והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שהכתוב המרמז על הכנה למלכות שהיא בסוד רחל (בראשית כט, יח) "ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה". בגימטריא תשע"ב. וכן מלוי אותיות רח"ל, ר"ש ח"ת למ"ד בגימטריא תשע"א עם האותיות והכולל. וכן אתי משיחא עם המלים בגימטריא תשע"ב. והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א ששע"ב בא"ט ב"ח אותיות רחל. או באפן אחר ה'תשע"ב בא"ט ב"ח אותיות קן רחל.

וכן ספר לי אברך ששאל את הגר"א גניחובסקי שליט"א האם רוחות המלחמה בין איראן, לארה"ב ואירופא בימים אלו, עליהם דבר המדרש (ילקוט ישעי' תצט) אמר רבי יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי אמות העולם מתגרים זה בזה, וכו'. וחוזר מלך פרס ומחריב את כל העולם, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומר להיכן נבא ונגלך, להיכן נבא ונגלך, ואומר

לָהֶם בְּנֵי אֵל תִּתְיָאוּ כָּל מֵה שְׁעֵשִׁיתִי לֹא עֲשִׂיתִי אֲלֵא בְּשִׁבְלֵכֶם מִפְּנֵי מָה אַתֶּם מִתְיָרְאִים
 אֵל תִּתְיָאוּ עֲנוּיִם הִגִּיעַ זְמַן גְּאֻלְתְּכֶם. וְאָמַר לוֹ שְׂאֵכֶן הַחֲצִי הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַמִּדְרָשׁ כָּבֵר מִתְקַיִם,
 וְעֲכָשׁוּ מִצְפִּים רַק לַחֲצִי הַשֵּׁנִי שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִזְעַק אֶל ה' וַיִּבְקֹשׁ אֶת הַגְּאֻלָּה. וְכֵן עֲנוּיִם בְּגִימְטְרִיא ה'
 תשע"ב. אִם מִחֲשָׁבִים אֶת הַמַּ"ם סוֹפִית גַּם בְּמִסְפָּר שֵׁשׁ מֵאוֹת, וְגַם בְּמִסְפָּר אַרְבָּעִים, כְּפִי שֶׁמִּחֲשָׁב הַסִּפָּר
 'כְּתִנֶּת תִּשְׁבָּע' עַל מִדְרָשׁ פְּלִיאָה. וְכֵן שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' בְּרוּךְ כְּהֵנָא שְׁלִיט"א אֵינְר"ן ר"ת נִסַּח הַתְּפִלָּה
 'רַחֵם נָא הו"ה אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְךָ'.

מכתב

מאת הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א

לכבוד עורך העלון 'סוד החשמל' וכו'.

ט"ז בשבט תשע"ב

אני שולח לכם טבלה שמצאתי על מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א ה' ישלח לו רפ"ש מן השמים בתושח"י. נא לפרסם את המכתב לזכותו.

המילים הר"ב אלישי"ב מופיעים בדילוג יחיד בתורה בפרשת קרשי המשכן והארון, והדילוג הוא מ"ח אותיות כנגד מ"ח קנינים שהתורה נקנית בהם. וכנגד מ"ח קרשי המשכן. הפסוקים הם בדיוק בפסוקים שחז"ל לומדים מהם שתלמיד חכם צריך להיות תוכו כברו כמו הארון שהוא זהב טהור בפנים ומבחוץ, וכמו כן אמות שבורות לרמז על תלמיד חכם שיסתפק במועט.

וכן הדילוג מ"ח בפרשת הארון יש לו חשיבות מיוחדת, ובפרט שהוא דילוג יחיד בכל התורה. בגלל שמובא ב'אבן עזרא' [שמות כה, מ]. שיש שמונה עשר דברים במשכן שהוא עולם אמצעי, וכמוהם בעולם העליון, וככה העולם הקטן שהוא האדם. [עיין בספר 'נפש החיים' שער א' פ"ד בהג"ה] ומובא בלק"ת מה'בעל התניא' [נשא כב:]: שכלי המשכן הם בבחינת אברים הפנימיים, מח, לב, כבד וכו', קרשי המשכן הם בבחינת עצמות, ויריעות המשכן בבחינת עור ובשר. ופשוט לפי זה שהארון במשכן הוא כנגד המח באדם, דבמשכן, תכלית הארון שהוא הגבוה ביותר בין כלי המשכן, היתה נתינת העדות והתורה. וכך האדם צריך לדעת שהתכלית שבשבילה נברא לו המח, שהוא הגבוה ביותר בגוף האדם, היא כדי שילמד ויכניס שם את התורה הקדושה.

האחד ושני אדני סתחת הקרשה אחד ו ל י ר כ ת י המשכן י מהעשה הששה קרש	כ ל ו : כ ו
י ו ש נ י ק ר ש י ע נ ש ה ל מ ק צ ע ת ה מ ש כ נ ב י ר כ ת י ס ו ה י ו ת ו א מ מ ס ל מ ט ה ו י	כ ל ו : כ ז
ח ד ו י ה י ו ת מ י ס א ל ר א ש ו א ל ה ט ב ע ת ה א ח ח כ נ ע ש ה ל ש נ י ה ל ש נ י ה מ ק צ ע	כ ל ו : כ ט
ת ו ה י ו ש מ נ ה ק ר ש י ס ו א ד נ י ה ס כ ס פ ש ש ה ע ש ר א ד נ י ש נ י א ד נ י ש נ י א ד	כ ל ו : כ ט
נ י ס ת ח ת ה ק ר ש ה א ח ד ו י ע ש ב ר י ח י ע צ י ש ט י ח מ ש ה ל ק ר ש י צ ל ע ה מ ש כ נ ה	כ ל ו : ל
א ח ת ו ח מ ש ה ב ר י ח מ ל ק ר ש י צ ל ע ה מ ש כ נ ה ש נ י ת ו ח מ ש ה ב ר י ח מ ל ק ר ש י ח מ	כ ל ו : ל א
ש כ נ ל י ר כ ת י ס י מ ה י ו י ע ש א ת ה ב ר י ח ה ת י כ נ ל ב ר ח ב ת ו כ ה ק ר ש י ס מ נ ה ק צ	כ ל ו : ל ב
ה א ל ה ק צ ה ו א ת ה ק ר ש י ס צ פ ה ז ה ב ו א ת ט ב ע ת ח ע ש ה ז ה ב כ ת י ס ל ב ר י ח ס ו י	כ ל ו : ל ג
צ פ א ת ה ב ר י ח מ ז ה ב ו י ע ש א ת ה פ ר כ ת כ ל ת ו א ר ג מ נ ו ת ו ל ע ת ש נ י ו ש מ ש	כ ל ו : ל ד
ז ר מ ע ש ח ש ב ע ש ה א ת ה כ ר ב י ס ו י ע ש ל ה א ר ב ע ה ע מ ו ד י ש ט י ס ו י צ פ מ ז ה ב	כ ל ו : ל ה
ו ו י ה מ ז ה ב ו י צ ק ל ה ס א ר ב ע ה א ד נ י כ ס פ ו י ע ש מ ס כ ל פ ת ח ה א ה ל ת כ ל ת ו א	כ ל ו : ל ו
ר ג מ נ ו ת ו ל ע ת ש נ י ו ש מ ש ז ר מ ע ש ה ק ר ש ו א ת ע מ ו ד י ו ח מ ש ה ו א ת ו ו י ה מ	כ ל ו : ל ז
ו צ פ ה ר א ש י ה מ ו ח ש ק י ה מ ז ה ב ו א ד נ י ח מ ש מ ש ה נ ח ש ת ו י ע ש ב צ ל א ל א ת ה א	כ ל ו : ל ח
ר נ ע צ י ש ט י ס א מ ת י ס ו ח צ י א ר כ ו ו א מ ה ו ח צ י ר ח ב ו ו א מ ה ו ח צ י ק מ ת ו ו י	כ ל ז : א
צ פ ה ו ז ה ב ט ה ו ר מ ב י ת ו מ ח ו פ ו י ע ש ל ו ז ר ז ה ב ס ב י ב ו י צ ק ל ו א ר ב ע ט ב ע	כ ל ז : ב
ת ז ה ב ע ל א ר ב ע פ ע מ ת י ו ש ת י ט ב ע ת ע ל צ ל ע ו ה א ח ח ו ש ת י ט ב ע ת ע ל צ ל ע ו	כ ל ז : ג
ה ש נ י ת ו י ע ש ב ד י ע צ י ש ט י ס ו י צ פ א ת מ ז ה ב ו י ב א א ת ה כ ד י ס ב ט ב ע ת ע ל צ	כ ל ז : ג
ל ע ת ה א ר ד ל ש א ת א ת ה א ר ד ו י ע ש כ פ ר ת ז ה ב ט ה ו ר א מ ת י ס ו ח צ י א ר כ ה ו א מ	כ ל ז : ה
ה ו ח צ י ר ח ב ה ו י ע ש ש נ י כ ר ב י מ ז ה ב מ ק ש ה ע ש ה א ת מ ש נ י ק צ ו ת ה כ פ ר ת כ	כ ל ז : ו
ר ו ב א ח ד מ ק צ ה מ ז ה ו כ ר ו ב א ח ד מ ק צ ה מ ז ה מ נ ה כ פ ר ת ע ש ה א ת ה כ ר ב י ס מ ש	כ ל ז : ח

אמרו המקובלים שכל מנהיגי הדור האחרון הם משורש משיח בן יוסף, ובודאי מרן הגר"ש ששמו **יוסף**, וכן **שלום** הוא יסוד בבחינת יוסף כידוע. וביתר עומק משיח בן יוסף הוא המלכות שביוסף, היינו היסוד של יוסף, ועיין בליקוטי תורה להאריז"ל [נשא] שיסוד דיוסף נקרא שלום. בנוסף רואים בטבלה, תיבות **יוסף שלום הצדיק משיח אמ"ת**. הדילוג **משיח** הוא **בשש** אותיות המרמז על משיח בן יוסף ששייך למספר שש. הדילוג **הרב אלישיב** במספר **מ"ח** מרמז על האות הראשונה והאחרונה של **משיח**. וכן הדילוג נמצא בפרשת ויקהל שם כבר בונים את המשכן בפועל, ולא בפרשת תרומה ששם היה רק ציווי. וכן מצינו בזהר [תיקונים לח:]: שהקשרים במשכן היו בבחינת אות ו', המסמלת את יוסף. וכן יוסף שלום בן חיה מושה ר"ת **משיח**. ו**אלישיב** עם האותיות בגימטריא **משיח**. וכן **אלישיב** מרמז על הגאולה, ששם **אל** המסמל את החסד שגואל, **ישיב** ויגאל את ישראל בב"א. וכן מצינו בזהר [תיקונים סז]. שמקשר את הגאולה שתבא משם **ע"ב** לפסוק **"ושבתי בשלום אל בית אבי"**, ומבאר שם **שלום** מרמז על ב' משיחים. יוצא שהפסוק הזה שקשור לשם **ע"ב**, מרמז גם על השם **שלום**, וגם על השם **אלישיב**, **"ושבתי בשלום"**. ונביא את דברי הזהר: **"ובשלום תובלון"**, ש' שלשת האבות, ו"ו שני משיחים, **מל"ב של ובשלו"ם עולים לע"ב**, וזהו שנאמר **"ושבתי בשלום אל בית אבי"**. ורואים מהזהר שמקשר את הגאולה לאותיות **שע"ב**, ולזכות אבות. ובקטע הקודם הזהר מרמז גם על האות **ת'** החסרה ל**תשע"ב**. שמזכיר **חלה זכות אבהן**. ומצינו בגמרא [שבת נה]. שהאות **ת'** מרמזת על **תחון זכות אבות**. וכן **אליש"ב** ר"ת אחכה לו בכל יום שיבא. ור"ת הכתוב [בראשית מה, ט] **"כֹּה אָמַר בְּנֵי יוֹסֵף שְׁמֵנִי אֶלְהִים לְאָדוֹן"**. וכן מקום מגוריו ברחוב **חנן**. **"עַתְּ לְחַנְנָה כִּי בָא מוֹעֵד"**. ומספר הבית **10** המסמל **מלכות**. וכן יום הולדתו **א' ניסן** הוא זמן של גאולה, וראש השנה למלכים. וכן ידוע שיש מכתב מסבו בעל ה'לשם' עליו שהוא ינהיג את עם ישראל עד ביאת המשיח. והוסיף הרה"ג ר' דוד כץ שליט"א שיוסף שלום בן אברהם חיה מושה ר"ת **משיח ב"א**. והוסיף הרה"ג ר' מ' ח' ש' שליט"א שיוסף שלום בגימטריא שמו של משיח בן יוסף, **נחמיה בן חושיאל** עם האותיות. והוסיף הרה"ג ר' י, ש, צור שליט"א שיוסף שלום בן חיה מושה בגימטריא הכתוב המרמז על הקץ **"וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאם"**. וזה גם המספר של **ממקומך מלכנו תופיע**. [התקבל מהרה"ג ר' ד' לב שליט"א]. וכן הר"ת של רבנו יוסף שלום אלישיב הוא גם ר"ת של **אמן יהא שמיה רבא**. והוסיף הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א שרבינו יוסף שלום אלישיב עם המילים בגימטריא הכתוב [איוב כח, ג] **"קץ שם לחשך"**.

וכן רבנו יוסף שלום אלישיב ר"ת **איש** המסמל את יוסף, כמובא בלק"ת מהאריז"ל [בלק ע' רכח] שהיסוד נקרא איש. וכן **איש** ר"ת אמצע ימין שמאל הנכללים ביסוד. וכן כתוב **"איש צדיק"**. ונביא את דברי האריז"ל שם לראות עוד רמזים: **"וקם שבט מישראל"**, שהוא היסוד, **ושבט גימטריא איש**, כי יסוד זעיר אנפין נקרא איש. ורואים שהאריז"ל מפרש את הפסוק בנבואת בלעם שמדבר על הגאולה **"וקם שבט מישראל"**. שהקימה תהיה דרך בחינת **"שבט"** שהוא בגימטריא **איש** המסמל את היסוד, וכן נביא מה'אור החיים' על הפסוק הזה ש**"וקם שבט"** הוא משיח בן יוסף. ובארנו שאיש ר"ת של יוסף שלום אלישיב. וכן **"שבט"** מרמז על החודש שבו הרב חלה, חודש **שבט תשע"ב**. שנקרא **שְׁבֵט מלשון שְׁבֵט**, שהוא יסוד. וכפי שמובא בספר יצירה שחודש שבט נוצר באות צ' המסמלת את היסוד, ולפי החלוקה של י"ב חודשים כנגד י"ב שבטים, חודש שבט הוא כנגד יוסף. וכפי שמאריך ה'פרי צדיק' מדוע שובב"ם הם בחודש שבט. ונביא חלק מדברי ה'אור החיים': **כנגד גאולת אחישנה** שהיא באמצעות זכות ישראל, אמר **"דרך כוכב"**, וכנגד גאולת בעתה, אמר **"וקם שבט מישראל"**, פירוש שיקום שבט אחד מישראל כדרך הקמים בעולם דרך טבע. עוד רמז במאמר **"דרך כוכב מיעקב"**, על משיח בן דוד הרמוז בכוכב כנזכר, ואומרו **"וקם שבט מישראל"**,

ירמוז על משיח בן אפרים. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שהכתוב "אשר יקרא אתכם באחרית הימים" בגימטריא איש או שבט. והוסיף הרמ"ז שליט"א ששב"ט מרומז בנוסח התפילה שים שלום טובה וברכה. וברכה זו היא כנגד הגאולה, כפי שרואים בסדור הרש"ש שכאן מכוונים את היחוד של התפילה. וכן דלי שהוא מזלו של חודש שבט, מרמז על המעבר בין הגלות לגאולה, כמובא ב'אור החיים' [במדבר כד, ז] "יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וגו' ותנשא מלכותו". ואמר לשון דלי, לומר כי בערך בינה הגדולה אשר עתיד ה' לגלות לישראל בסוף הדורות, בימי מלך המשיח שהוא שער החמשים של בינה, כל המ"ט הם בגדר דלי בערכו, ואמר כי הגם שעתה הוא דלי זרע ישראל, יזכה לקחת מים רבים שהוא שער החמשים, והוא אומרו וזרעו במים רבים. "ותנשא מלכותו" היא מלכות המשיח. והוסיף הרה"ג ר' יוסף שינברגר שליט"א שהכתוב שנאמר על משיח בן יוסף [ירמיה', לא יט] "הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשעים". ר"ת אי"ש.

וכן מצינו בזהר [משפטים קכ. עם מתוק מדבש] שמשיח בן יוסף הוא דיין שדן דין אמת. ומרומז במדרש [ילקוט ישעיה' תצט] אמר רבי שמעון בן פזי באותה שעה מגביה הקב"ה למשיח עד שמי השמים ופורש עליו מזיו כבודו. אומרים לו אפרים משיח צדקנו הוי דיין על אלו ועשה בהם מה שנפשך חפצה. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שאלישי"ב ר"ת הכתוב שמדבר על קרבן פסח בבית המקדש, [דברים טז, ב] "וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר הוי"ה לשכן שמו שם".

כל זה נכתב במטרה לחזק את התפילות לרפואתו של רבנו יוסף שלום בן חיה מושה שהרי על משיח בן יוסף נצטוונו להרבות בתפילה. ומכוונים עליו בכל תפלה בברכת בונה ירושלים.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל: 0573109982.
או במייל fish@neto.net.il

ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

ניתן לקבל ללא תשלום בדואר אלקטרוני את מאמר קץ הגאולה בתשע"ב כ360
ראיות על ביאת המשיח בקרוב.
יצא לאור בעימוד מחודש עם פרקים וכותרות. לשלוח בקשה למייל